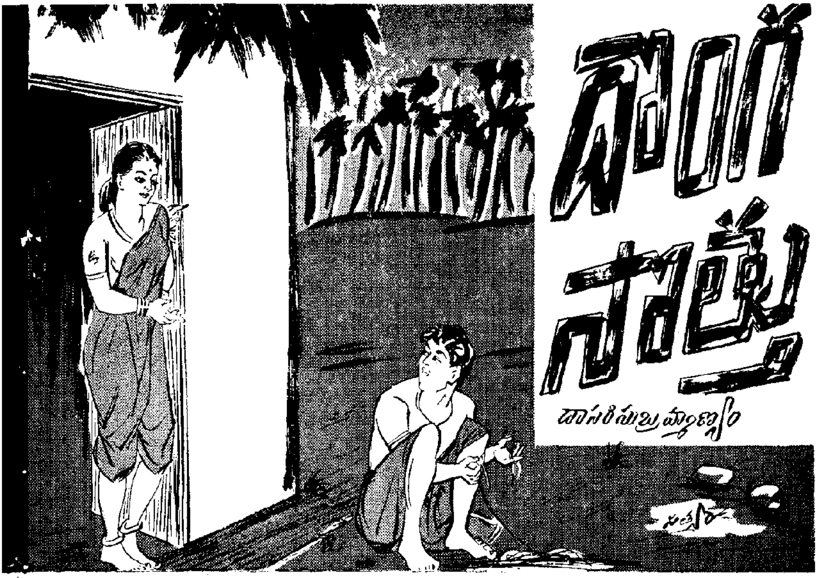

రాత్రి పడిన జల్లుతో నేలంతా తడీ పొడీగా వున్నది గురప్ప గుడిశె ముందు ఓ చింకిపట్టా పరుచుక్కూచుని, సాగనార తడపల్తో ఉచ్చులు అల్లుతున్నాడు ఎదురుగ్గా రోడ్డవతల కూతవేటు దూరంలో గ్రామం పక్కన వున్న దొరవారి తాటితోపులోంచి సూర్యుడు తాపీగా ఆకాశం మీదికి ఎగబాకుతున్నాడు

గుడిశెలో చిన్నచప్పుడైంది నార పోచను చూపుడువేలి మీంచి తిప్పి ముడివెయ్యబోతున్న గురప్ప చప్పున దాన్ని బొటనవేలితో వెనక్కునెట్టి తల తిప్పి వెనక్కు చూశాడు గంగి గుడిశెవాకిలి దగ్గిర నిలబడి నిద్రమత్తు కళ్లతో బయటికి చూస్తున్నది ఆ చూపు తనకేనో, లేక రోడ్డుకేనో గురప్పకు అర్థంకాలేదు. "ఊహూఁ, ఈ పిట్ట నిలవదు. దీన్ని ఎగిరిపోకుండా పట్టుంచే ఉచ్చులు అల్లటం నా వల్ల కాదు," అనుకుంటూ గురప్ప తల వాల్చేసుకుని విసుగ్గా నార తడపను కాలి మడంకింద తొక్కిపట్టి, వేళ్లతో నిలువునా చీల్చసాగాడు.

"ఇప్పుడు కొంగలూ, కొక్కిరాయిలూ పట్టటానికి ఎళతావన్న మాట! శూద్రోడివై పుట్టి యానాది పనులు చెయ్యటం నీవల్ల ఎట్టవుద్ది?" అంటూ గంగి పక్కగా వున్న మేదర తడికెను లాగి కిర్రు మనిపిస్తూ వాకిలి మూసింది.

"ఎహెయ్, నీ కొక్కిరాయి మాటలు కట్టిపెట్టేయ్, గంగీ!" అంటూ

గురప్ప చేతులో వున్న నార తడపను దూరంగా విసిరి కొట్టాడు.

గంగినుంచి ఏ జవాబూ లేదు. గురప్ప పట్టరాని కోపంతో పెదాలు గట్టిగా బిగించి, లేచి నిలబడుతూనే కిందున్న చింకిపట్టాను వాకిలికి అడ్డంగా వున్న తడికె కేసి తన్ని, పెద్ద పెద్ద అంగ లేస్తూ పోయి, రోడ్డు పక్కన వున్న వేపచెట్టు మొదట్లో చతికిలబడి కూచున్నాడు.

గురప్ప మనస్సు చీకాకై పోయింది. ఈ మధ్య నెల రోజులుగా గంగి తనను అనరాని మాటలు అనేస్తున్నది. దాని నోరు మూయించటం ఏమంత కష్టం కాదు. సాచి చేత్తో చెంపమీద ఒకటీ, కాలితో నడ్డిమీద రెండూ తంతే—మరి వారం రోజుల వరకూ కుక్కిన పేనులా వుండిపోతుంది. కాని, యిప్పుడు దాన్ని తన్నేందుకు లేదు. దానికి ఏడో నెల కడుపు.

"ఛీ ఛీ. దాన్ని బస్తీలో ఆ ఎంగిలి యానాదోడి దగ్గిరే బతక నియ్యాల్సింది," అనుకున్నాడు గురప్ప. వెంటనే అతడికి బస్తీనుంచి గంగిని ఈ పల్లెటూరు లేపుకు రావటానికి తానుపడ్డ అవస్థలూ—తెగించి ఒంటరిగా దాని మొగుణ్ణీ, వాడికి జత వచ్చిన మరో యిద్దరు రౌడీలనూ ఎదిరించి పోట్లాడిన సంగతులూ గుర్తుకొచ్చినై. అతడు అప్రయత్నంగా మీసం దువ్వుకున్నాడు.

"నన్ను చూసి ఎవడైనా నల్లభై య్యేళ్లవాడనుకుంటాడా? కాయ పాటు శరీరం, దండీలూ, బస్కీలూ కొట్టిన ఒళ్లు—నన్ను మొట్టమొదటగా చూసినప్పుడు....అది...గంగి—ముప్పై యేళ్ల వాడి ననుకున్నదంట! అహహ్హా...." అనుకుంటూ గురప్ప సంతోషంగా ఒళ్లు విరుచుకుని, వేప చెట్టు మొదలుకు చేరగిలబడ్డాడు.

సూర్యుడు దొరవారి తాటితోపు లోని చెట్ల తలల మీంచి తొంగిచూస్తున్నాడు ఆ కాంతిలో గురప్పకు రెండు తలల తాటిచెట్టు స్పష్టంగా కనిపించింది. అతడి మనస్సులో రకరకాల ఆలోచనలు కదలబారినై. ఉండీ, తాను దరిద్రం అనుభవిస్తున్నాడు. దొంగ సొత్తును పరులు అనుమానించకుండా ఖర్చు పెట్టటం చాలా కష్టం. తనకు హఠాత్తుగా ఏ లంకెలబిందో దొరికిందంటే ఎవరూ నమ్మరు; నమ్మినా అది పోలీసువాళ్ల పరం అవుతుంది. దొంగతనాలు చేసినందుగ్గాను రెండు సార్లు జైలుకుపోయి వచ్చిన వాడిదగ్గిర డబ్బు మెదులుతూండటం చూస్తే, వెంటనే అది దొంగసొత్తని అందరూ పసికట్టేస్తారు.

ఇలాంటి, దారి డొంకా తెలీని ఆలోచనలతో గురప్పకు శరీరం నీరస

పడిపోయినట్టనిపించింది. "కొన్నాళ్ల పాటు కూలీ నాలిచేసి గంగిని బతికించా ల్సిందే. దానికి ఎన్నాశలు పెట్టాను! చీరలూ....సొమ్ములూ....అవేవీ కొని పెట్టకుండా దాన్ని ఇక్కడ వుంచటం కష్టం. ఏదో రోజున నేను యింట్లో లేకుండా వుండటం చూసి, అది బస్తీకి వుడాయించేస్తుంది. ఊహుఁ, దాన్ని ఎట్టా పోనిస్తానూ? ముందు నా బిడ్డని యిక్కడ కని పడేసి, తరవాత యిష్టం వచ్చినచోటికి పారిపొమ్మను. ఓటల్లో ఎంగిలి కప్పులు కడుక్కునే ... ఆ మొగుడి దగ్గిరికి పోయినా నాకేం పట్టదు."

మగత నిద్దర్లోంచి ఉలిక్కిపడి లేచి నట్టుగా, బిత్తరపోతూ గురప్ప గుడిశె కేసి చూశాడు. గుడిశెలోంచి పెద్దగా దగ్గూ, ఆ వెంటనే 'ఓక్' అంటూ డోక్కోవటం అతడికి వినిపించింది.

గురప్ప గుండెలు వేగంగా కొట్టు కున్నై. కాళ్లూ చేతులూ స్వాధీనం తప్పినట్టయింది. "ఏదో అగాయిత్యం చేసింది," అనుకుంటూ అతడు ఎక్కడలేని సత్తువతో ఎగిరి నిలబడి, రివ్వు మంటూ గుడిశెలోకి పరిగెత్తి, వాకిలికి అడ్డంగావున్న తడికెను చర్రున పక్కకు లాగాడు.

గంగి గోడ నానుక్కూచుని పెద్దగా డోక్కుంటున్నది. గురప్ప ఒక్క అంగలో దాని దగ్గిరకు వెళ్లి, రెండు

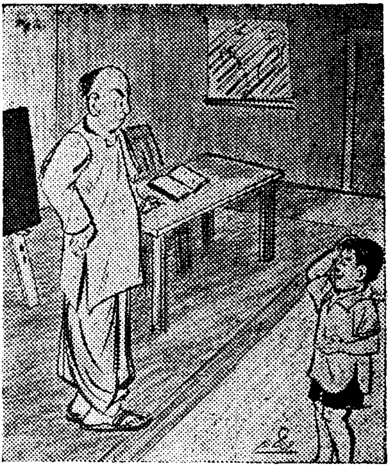

"తెలివి తక్కువ వెధవలు అడిగే ప్రశ్నలకు బ్రహ్మకూడా సమాధానం చెప్పలేడు."
"ఆ! ఇప్పుడు తెలిసిందండి మాస్టారూ నేను పరిక్షల్లో ఎందుకు తప్పానో!"

చేతులతో దాని తల గట్టిగా పట్టు కుంటూ, "ఏం చేశావే గంగీ? ఏం చేశావ్?" అంటూ ఆదుర్దాగా ప్రశ్నిం చాడు.

"చీ, నన్నంటుకోమాక. నన్నిట్టాగే సావనీ," అంటూ గంగి గురప్ప చేతుల్ని తన చేతుల్తో పక్కకు నెట్టింది. ఆ సమ యంలో దాని గుప్పెంట్లోంచి, ఏదో కిందపడి దూరంగా దొర్లుకు పోయింది. గురప్ప ఆ దొర్లుకు పోతున్న దానికేసి ఓ తృటికాలం చూసి, నివ్వెరపోయి ఒక్క గంతులో వెళ్లి దాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని పరీక్షగా చూశాడు. అది గన్నేరుకాయ. ఒక పక్కన కాస్త

కోరికినట్టు వుంది. గురప్ప నిశ్చేష్టు డయాడు.

"నన్ను బతకానియ్యవూ, సావను కూడా సావనియ్యవు," అంటూ గంగి గొంతెత్తి శోకం ప్రారంభించింది.

గురప్పకు కాళ్లూ చేతులూ వణికినై. ఆ క్షణంలో అతడికి గంగిమీద ఎక్కడ లేని మమకారం పుట్టుకొచ్చింది. తాను మొట్ట మొదటిసారి బస్తీలో చూసిన గంగి అతడి కళ్ళముందు కదుల్లాడింది.

గంగి మాంచి ఒడ్డూ పొడుగూ, ఒంపూ సొంపూవున్న ఆడది. రంగు నల్లనైతేం గాక; పెద్దకళ్లూ, తీరైన ముక్కూ, నిండు తలకట్టూ...చక్కని మాటతీరూ దానిసొత్తు. గురప్ప జైలు నుంచి బయటికి వచ్చిన రోజున, దాన్ని హోటల్లో అంట్లు తోముతూండగా చూసి, యిట్టే ఆకర్షించబడ్డాడు.

తను యిక దొంగతనాలు చెయ్య నని మాట యిచ్చింతరవాతే, గంగి తనతో లేచి రావటానికి ఒప్పుకున్నది. బతికినంత కాలం సుఖంగా బతికేం దుకు అవసరం అయిన డబ్బు తను జాగర్త పరిచానని కూడా దానికి చెప్పాడు. చీరెలూ, నగలే కాక, మంచి ఇల్లూ, పొలాలూ కూడా కొనుక్కో వచ్చుని నమ్మబలికాడు. కాని, ఈ సంవత్సరంన్నరలో తాను యిందులో ఏ ఒక్క మాటా నిలుపుకోలేదు.

"గంగీ, నువ్వుపోయాక నేను బతి కుంటా ననుకున్నావా? నేనూ చస్తాను. ఇద్దరం ఒకేసారి చద్దాం పట్టు," అంటూ గురప్ప గంగి పక్కన కూచుని, దాని భుజం మీద చేయి వేశాడు. గంగి అతడి చేతిని విసురుగా లాగి పారేస్తూ, పెద్దగా ఓక్ మని, "నువ్వు కులపోడివి, నేను యానా ద్దాన్ని. నాకు ముక్కుకి పుడకావద్దు, మెళ్ళోకి కంటే వద్దు. నీ గుబులంతా నా మీదకాదు, నా కడుపులో వున్న పిల్లోడిమీద. అణ్ణి కనంగానే నన్నుతన్ని తరిమేస్తావ్. ఎప్పుడో ఎందుకు, అణ్ణి యిప్పుడే నీ ఒళ్లో ఏస్తాను. ఆ మూలున్న పీట పెట్టి, పొట్ట మీద రెండు పోట్లు పొడువ్," అంటూ బావురుమన్నది.

ఆ క్షణంలో గంగిని సముదా యించటం ఎట్లాగో తెలీక గురప్ప బెంబేలు పడిపోయాడు. నయం, గన్నేరుకాయ సొంతం తిన్నదికాదు; అంతవరకు అదృష్టవంతుణ్ణి అను కున్నాడు.

"కులం పేరెత్తి నన్ను సూలం పోట్లు పొడవకే, గంగీ!" అంటూ గురప్ప కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతమై, దాని గడ్డం పట్టుకుని బతిమాలటం ప్రారం భించాడు: "నువ్వు ఎవరో శూద్రోళ్ళ పిల్లవనీ, పుట్టంగానే నిన్ను యానాది గుడిశెల ముందు వదిలిపోతే యానా

"ఇవాళ పెద్దవారితో చాల అమర్యాదగా ప్రవర్తించాను."

"అరె! ఏమయింది?"

"నెహ్రూగారు కారులో పోతూ అందరికీ నమస్కారము పెట్టుకుంటూ వస్తూ నాకూ పెట్టారు. కాని, నేను ప్రతి నమస్కారం చెయ్యలేదు. ఏం జెయ్యను రెండు చేతులలో రెండుండిపొయ్యే."

దోళ్ళు పెంచారనీ, లోగడే నాకు చెప్పావ్ గందా. గంగీ అని పిలిసినందుకు, మొన్నామధ్య నేను చినకాపు కొడుకు యీపు పగలెయ్యేలా ? ఆడు ఆ రోజు నుంచీ నిన్ను గంగమ్మానే పిలుస్తున్నాడు గదా! నువు చెప్పిన సంగతి అబద్ధం అనుకున్నాననుకున్నావా ?''

"అబద్ధాలాడేది నువ్వు,'' అంటూ గంగి గట్టిగా కసిరి కొట్టింది.

''నే నాడిన అబద్ధం ఏంటి ?'' అన్నాడు గురప్ప బతిమాలుతూ.

"అంత డబ్బు... యింత డబ్బు ఎక్కడో దాశానన్నావ్ ?''

"అవునే, దాశాను."

''దాశావా ? ఎక్కడ ? నిజంగానే దాస్తే, నాకు ఒక్క ముక్కు పుడుకైనా సేయించవేఁ ?''

గురప్ప పెద్దగా నిట్టూరుస్తూ, "ఆ డబ్బు యిప్పుడే బయటికి తీయటం పెమాదమని ఎన్నిసార్లు సెప్పానే! దొంగతనాలు సేసినందుకు రొండు సార్లు జయిలు కెళ్ళి నోణ్ణిగందా. పోలీసోళ్లు లాటీలు పెట్టి డొక్కల్లో, గుండెల్లో ఎన్ని కూపీ పోట్లు పొడిసినా, ఆ దాసిన చోటు బయట పెట్టకుండా వూరుకున్నాను. ఇప్పుడా డబ్బు తీసి వాడకం పెడితే, వాళ్ళకి దొరికి పోవటమే గందా ? కాస్త ఓపిక పట్టే. పిల్లాణికన్న మరసటి రోజున, ఆ దాసిన డబ్బూ, బంగారం నగలూ నీ కళ్ళకి సూపిస్తాను. అయన్నీ అమ్మి కర్చుపెట్టే యవారం మాత్రం—ఆ తరవాతే. ఆ బంగారమంతా కాత్త కాత్త నిదానంగా అమ్మి, ఒక్కొక్కటీ... పొలం, పుట్రా కొనుక్కుందాం,'' అన్నాడు.

"ఆ డబ్బూ, నగలూ ఏయోనా కళ్ళపడితే కాని నే నమ్మను,'' అన్నది.

గంగి, మళ్లీ డోక్కోపోయేదానిలా ముఖంపెట్టి

గురప్ప చప్పున చేతుల్తో దాని తల పట్టుకుంటూ, కక్కోవే, కక్కో ఇంకా లోపల ఆ గన్నేరు పప్పేమన్నా మిగిలుంటే బయటికి పోద్ది," అని కాసేపాగి, "ఆ డబ్బూ అదీ నీకు సూపిద్దామని మొన్నామధ్య ఆ దాసిన చోటుకి వెళితే, ఆ చుట్టుపక్కల మనుషులు తిరుగుతున్నారు ఏమయితే అదవుద్దిలెమ్మని మూర్ఛించి మరి కాస్త ముందుకు పోయి చూస్తును గందా—ఆ పక్కనే చిన్న పుట్ట ఎలిసింది దానిమీద రెండు తాసు పాములు పెనేసుకు పడున్నై టారుకు తిరిగొచ్చాను," అన్నాడు

"బలే కతలు సెపుతావే గురప్పా లే లే, నన్నంటమాక! దొంగ బుద్దెక్కడికి పోద్ది" అంటూ విదిలించుకుని లేచి నిలబడింది గంగి

గురప్ప ఓ క్షణకాలం స్తభించి పోయాడు అతడి ముఖం వెలవెల పోయింది కాసేపటికి తేరుకున్నవాడిలా చిరునవ్వు నవ్వుతూ, "నువ్వనే సూటిపోటి మాటలకీ, కారు కూతలకీ, మరెప్పుడన్నా అయితే, గొంతు పిసికి మరీ సంపేవాణ్ణి అదుగో, ఆడున్నాడు ఆడిముఖం చూసి నిన్ను వదిలేసున్నాను వాణ్ణి భూమ్మీద పడనీ, నీ పాట్లు సూద్దువుగాని," అంటూ గుడిశెలోంచి గబగబా బయిటికి వెళ్ళిపోయాడు

"ఓ గురప్పో, ఎక్కడికి?" అంటూ ఓక్ మన్నది గంగి

"నేనబద్దాలకోర్నో, నమ్మకస్తుణ్ణో తేలుస్తాను ఆ డబ్బూ, నగలూ తెచ్చి యిప్పుడే నీ మొఖం ఎదట పెడతాను," అంటూ గురప్ప ఉరుముతున్నట్టుగా అరిచాడు

* * *

రెండు గంటల తరవాత గురప్ప తల వేలాడేసుకుని, పిల్లిలా అడుగులో అడుగేసుకుంటూ, రోడ్డుదాటి గుడిశె ముందుకు వచ్చేసరికి, వాకిటికి ఒక పక్కగా వాసెన కట్టివున్న ఒక చిన్న కుండ కనిపించింది ఏమిటా యిదని అతడు ఆశ్చర్య పోయేంతలో, గుడిశె లోపలి నుంచి పెద్దగా నవ్వూ, ఆ వెంటనే—చింతపూలా రైకదానా అన్న పాటా వినిపించింది ఆ పాట వినబడగానే గురప్ప ముఖం జేవురించింది కోపంతో ముక్కు పుటాలు అదిరినై అతడు పళ్ళు పటపట కొరుకుతూ, "ఎవడ్రా వాడూ, రా బయిటికి!" అంటూ వాకిలికి అడ్డంగా వున్న తడికెను ఒక్క తన్ను తన్నాడు

"ఏరోయ్, గురప్పా! పొరుగూ రోణ్ణి, సాటి కులపోణ్ణి పటుకుని నోటి

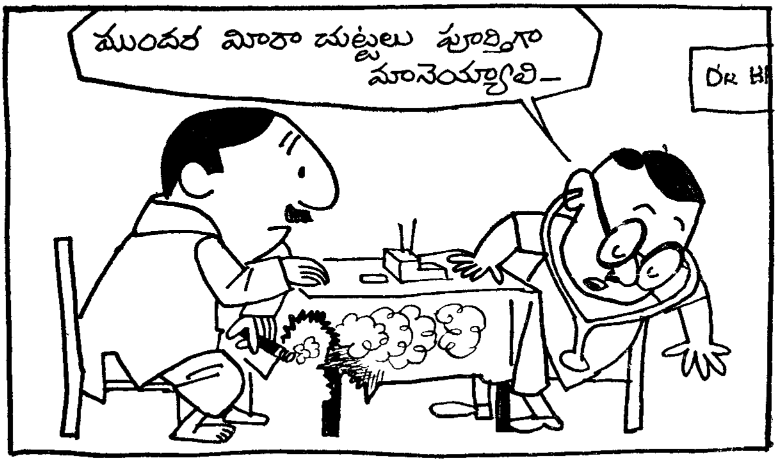

కొచ్చిన మాట అనెయ్యటమే! ఈడెవడనుకున్నావ్, సమ్మిట సత్తెయ్యరోయ్, సమ్మిట సత్తెయ్య!" అంటూ ఒక ఆజానుబాహుడు, రొమ్ము విరుచుకుంటూ గుడిశెలోంచి బయటికి వచ్చి, గురప్పకు ఎదురుగా నిలబడ్డాడు

గురప్పకు వళ్లు మండిపోయింది సూట్టానికి సత్తెయ్య తన మీద ఓ గుప్పెడుంటాడు తనకన్న మరి కాస్త కండలు తేరిన శరీరంకూడా అయినా, చేయీ చేయీ కలపటం వరకూ వస్తే, తను వాణ్ణి ఒక్కకూపీపట్టు పట్టి, మోచేయో మోకాలో విరగ్గొట్టగలడు కానీ, దానికి యిది సమయం కాదు సత్తెయ్య డబ్బు కలవాడు కాకపోయినా, పలుకుబడి కలవాడు ఆ చుట్టుపక్కల అతడికి పాము మంత్రగాడుగా పెద్ద పేరుంది

"ఎంత కులపోడివైతే మాత్రం మొగాడు లేనప్పుడు, ఇంట్లో జొరబడతావంట్రా? పైన ఆ ఉల్లాయి పదాలేంటి? నువ్వు సమ్మిట సత్తెయ్యవయితే, నేను గాలం గురప్పని, తెలుసా?" అన్నాడు గురప్ప పౌరుషం కనబరుస్తూ.

సత్తెయ్య గతుక్కుమన్నాడు తను అనవసరంగా దురుసు మాటలనటం పొరబాటని గ్రహించాడు. గురప్ప పేరు మోసిన దొంగ పైగా, కులం చెడినోడు తను వాణ్ణి కొట్టినా, లేక వాడే తన్ను కొట్టినా—తన గౌరవమే పోతుంది

"అంత కోపం తెచ్చుకోకురా, గురప్పా! నేనేం పని గట్టుకుని నీ యింటికి రాలేదు క్రిష్ణమాచార్లు ఎవరికో ప్రాణం మీద కొచ్చిందని

పచ్చి గరళం కావాలంటే, చెట్టూ పుట్టా తిరిగి, పామును పట్టుకుని కుండలో పెట్టి తీసుకు పోతున్నాను. కాస్త దాహమై, రోడ్డు పక్క యిల్లు గనక లోపలి కెళ్లాను. అంతే," అన్నాడు సత్తెయ్యా రాజీ ధోరణిగా.

"అంత గొంతెండే దాహం అయితే బయటుండే అడగొచ్చుగా, యింట్లో కెందుకెళ్లావ్ ? ఆ ఉల్లాయ్ పదా లేంటి ? కనపడదేం, ఆ లంజెక్కడ సచ్చింది ! ఏయ్, గంగీ" అంటూ గురప్ప లోపలికి వెళ్ల బోయిన వాడల్లా ఆగి, ఏదో పూనకం వచ్చిన వాడిలా చప్పున వెనక్కు తిరిగి, "ఒరే సత్తెయ్యా, ఇదే ఆకరు మాట సెప్తున్నాను. ఎప్పుడైనా నే నింట్లో లేనప్పుడు యీ దరిదాపుల కనిపించావో, నీ నెత్తురు తాగుతాను. పో, యిక్కడించి పో ! ఈ దెవసం కుండ తీసెయ్," అంటూ కీచు గొంతుతో పెద్దగా అరిచి, కుండను కాలుతో ఒక్క తొక్కు తొక్కాడు. కుండ ఠపీమని శబ్దం చేస్తూ పగిలిపోయింది. లోపల ఉన్న నల్ల తాచు బుస్సు మంటూ పైకి లేచి, గురప్ప శీల మండను గట్టిగా పట్టుకుని కాటు వేసింది.

గురప్ప కెవ్వుమన్నాడు సత్తెయ్యా కొయ్యబారిపోయాడు. 'అమ్మో' అని అరుస్తూ గంగి లోపలి నుంచి పరిగెత్తుకు వచ్చింది. గురప్ప తూలుతూ తూలుతూ గడపకేసి రెండడుగులు వేసి, వికృతంగా అరిచి దభీమని కింద పడిపోయాడు. పగిలి పోయిన కుండ పెంకుల చాటున మెలికలు తిరుగుతున్న తాచు పాము బుస్ మంటూ పడగ విప్పి లేచి, కింద పడివున్న గురప్ప మీంచి చరచర జారి, బాణంలా రోడ్డు కేసి పరిగెత్తింది.

"మూర్ఖం తొత్తుకొడకా ! నాకొచ్చే పది యాపాయలూ నీ ఎదాన పెట్టుకున్నావ్ గదరా," అంటూ సత్తెయ్యా గురప్ప కేసి ఉరిమి చూసి, "ఏయ్, ఆగు, ఆగు !" అని ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్టు కేకలు వేస్తూ, తాచు పాము వెంట పడ్డాడు.

గంగి, "అయ్యో, నా దేముడో," అని తల బాదుకుంటూ గురప్ప మీద వాలిపోయింది.

గురప్పకు నరాలన్నీ పీకుతున్నట్టూ, గుండెలు గరిశె పడుతున్నట్టూ బాధ కలిగింది. "విషం తల కెక్కుతున్నది, బతకను," అనుకున్నా డతడు. ఆ నిమిషంలో అతడికి తాను చచ్చిపోతున్నాననే భీతికంటే, గంగీ, దాని గర్భస్థ శిశువూ గురించిన భయం ఎక్కువైంది.

గురప్ప లేచి కూచునేందుకు ప్రయత్నించాడు. కాని, సాధ్యంకాలేదు.

గొంతులో ఏదో గురగుర ప్రారంభమై నాలుకంతా చేదు చేదై పోయింది. వున్నట్టుండి యింత నురుగు భళుక్కు మంటూ కక్కాడు.

"గంగీ, యిక నేను బతకను. దాచిన డబ్బు తెద్దామని ఎళితే, తోపులో తాటాకులు కొడుతూ నలుగురు మనుషులు కనిపించారు. పెద కాపు కూడా అక్కడే వున్నాడు. అందుకని వట్టి చేతుల్తో తిరిగొచ్చాను. ఆ డబ్బు ఎక్కడ దాచానో చెపుతా, జాగర్తగా యిను. దొరవారి తాడి తోపులో రొండు తల్ల తాడుంది చూశావ్, దాని పక్కనున్న కుంకుడు చెట్టు పాదులో దాన్ని పాతేశాను. దాని మీద గుర్తుగా చిన్న జిల్లేడు మొక్క కూడా నాటాను......తెల్ల జిల్లేడు మొక్క...." అని చెపుతూ గురప్ప పెద్దగా మూలిగి, నేల మీద మొలికలు తిరగసాగాడు.

గంగి మరింత పెద్దగా శోకాలు పెట్టటం ప్రారంభించింది. గురప్పకు తన కళ్లకేదో చీకటి పొర అడ్డం పడినట్టు భ్రమ కలిగింది. అతడు రెండు చేతులూ సాచి, గంగిని దగ్గిరగా లాక్కుంటూ, "గంగీ, బస్తీకెళ్లి నీ మొగుణ్ణి యిక్కడికి తెచ్చుకో. ఇద్దరూ కలిసి ఆ డబ్బు చాటుగా తెచ్చుకోండి. చూశావ్....నా కుర్రాణ్ణి.... ఎంగిలాకు ఎత్తే వాణ్ణిగా చేయమాక.... చూశావ్....చూశావ్...." అంటూ పెద్దగా మూలిగి, గోళ్లతో నేలను ఓసారి గట్టిగా బరికి, 'అబ్బా' అంటూ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

గంగి గుండెలు బాదుకుంటూ గురప్ప మీదికి వాలిపోయింది. "నా మొగుణ్ణి మంత్రం ఏసి బతికించద్రో బాబూ! నా దేముడు సచ్చిపోతున్నాడో, దేముడో! ఓ సత్తెయ్యా బాబో....తొరగా వొచ్చి మంత్రం ఏసి రచ్చించవయ్యో," అంటూ గురప్ప దగ్గర్నుంచిలేచి, రోడ్డు దాటి, సత్తెయ్య కోసం తాటితోపు కేసి పరిగెత్త సాగింది. ★